

Van de redactie

Deze keer een extra dik nummer waarin de vaste rubrieken ontbreken maar parasieten en ziekten van bijen centraal staan, een themanummer dus. In het hoofdartikel staat een biotechnische methode voor de bestrijding van de varroamijt centraal. Deze methode is het resultaat van gedegen wetenschappelijk onderzoek aan de Landbouwniversiteit van Wageningen in nauwe samenwerking met het praktijkonderzoek van de Ambrosiushoeve. Hieruit blijkt maar weer eens dat wetenschappelijk onderzoek essentieel is voor de praktijk van het bijenhouden. Zeker in een tijd waarin het houden van bijen lastiger wordt door de teruglopende oppervlakte bijenweide en toenemende druk van ziekten

en parasieten. Omdat zo nu en dan blijkt dat er misverstanden bestaan over de bestrijdingsmiddelen die in bijenvolken gebruikt mogen worden, stellen wij het zeer op prijs dat drs. A. de Ruijter, in overleg met de AID (Alg. Inspectie Dienst), hierover een artikel samenstelde. Het artikel van drs. J.P. van Praagh is een samenvatting van een voordracht die hij tijdens de Studiedag Bijenziekten op 5 februari 1994 in Utrecht hield. Verder nog artikelen over kalkbroed en nosema, beide bijenziekten waarmee we zo vertrouwd zijn dat we soms vergeten dat ze onze volken kunnen verzwakken. Mocht u vragen of opmerkingen naar aanleiding van de bijdragen hebben, dan willen wij dit graag van u horen. De redactie dank alle auteurs voor hun bijdrage aan dit nummer.

Marleen Boerjan

PARASIET

Varroabestrijding met bijenbroed als mijtenval (1)

Johan Calis, Joop Beetsma, Willem Jan Boot,
Jan van den Eijnde en Aad de Ruijter

Samenvatting

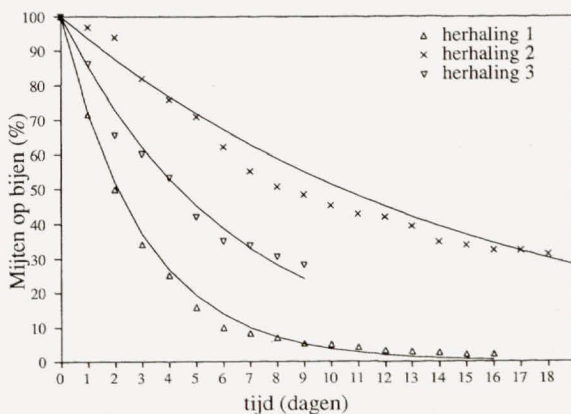
In dit eerste artikel gaan we in op de achtergronden van ons onderzoek naar biotechnische bestrijdingsmethoden. Uit het onderzoek van het instappen van mijten in broedcellen is bekend geworden hoeveel broedcellen er nodig zijn om een bepaald percentage mijten uit een bijenvolk weg te vangen. Bij praktijkproeven werd het vangen van mijten met bijenbroed gecombineerd met een mierzuurbehandeling van het gesloten broed buiten het volk om de hierin gevangen mijten te doden. Het bleek dat, wanneer het gewicht van het volk en het aantal gesloten broedcellen bekend is, het percentage gevangen en gedode mijten vrij nauwkeurig voorspeld kan worden. Hiermee is het nu mogelijk de effectiviteit van een dergelijke bestrijdingsmethode te voorspellen en omgekeerd de voorwaarden voor een effectieve bestrijdingsmethode te geven.

In vervolgartikelen zullen we de resultaten bespreken van praktijkproeven met bestrijdingsmethoden waarbij grote hoeveelheden gesloten werksterbroed met mierzuur behandeld werden en waarbij mijten met darrebroed werden weggevangen.

Achtergronden van ons onderzoek naar biotechnische bestrijdingsmethoden

Instapsnelheid

In de afgelopen jaren subsidieerde de Stichting voor de Technische Wetenschappen (STW) het varroamijtonderzoek bij de Vakgroep Entomologie van de Landbouw Universiteit Wageningen (LUW). Het onderzoek richtte zich op een belangrijk moment in de levenscyclus van de mijt, namelijk wanneer deze van

Figuur 1.
Percentage mijten dat gedurende de proef op de bijen aanwezig is. De mijten waren in het volk gebracht op tijd = 0.